

frist på 2 måneder, og dersom den frist bliver overskredet, har patienten ret til at blive behandlet på et andet sygehus, på en privatpraktiserende klinik eller om nødvendigt i udlandet, og vel at mærke alt sammen på det offentliges regning.

Vi har afsat 1,5 mia. kr. til bekæmpelse af ventelisterne på sygehusene. Pengene er ikke fundet ved at lade skatten stige, men derimod ved omprioriteringer på statsbudgettet. Amterne har nu chancen for at vise, at de kan forbedre indsatsen på det, der ubetinget er deres vigtigste område, nemlig sygehusområdet. Kan de ikke det, må et flertal tage konsekvensen af det, der længe har været Det Konservative Folkepartis opfattelse, men nu også med vismændenes ord er en kendsgerning, nemlig at de er overflødige.

Også ældreområdet finder vi hører til velfærdssamfundets kerneområder, hvorfor det ligesom sygehusene er opprioriteret. Vi vil simpelt hen ikke finde os i, at ældre mennesker, der efter et langt liv bliver afhængige af andres hjælp, skal lades i stikken og gøres umyndige. Vi vil ikke finde os i, at de ikke kan regne med, at den lovede hjemmehjælp kommer, fordi kommunen direkte har budgetteret med aflysninger, eller at de, når hjælpen kommer, ikke kan udskifte en støvsugning med et besøg på kirkegården. Vi finder os heller ikke i, at et ægtepar bliver tvangsadskilt, når den ene skal på plejehjem, og igen via omprioriteringer på statsbudgettet og ikke ved skattestigninger har vi derfor afsat 0,5 mia. kr. med henblik på at give kommunerne mulighed for at give området et kvalitetsløft.

Viljen og evnen til at sætte et højt ambitionsniveau har regeringen ikke alene vist ved at gennemføre mærkesagerne fra valgkampen – herunder de lovede stramninger i udlændingepolitikken, som vi jo allerede har diskuteret grundigt tidligere i dag – på rekordtid. Regeringen og ikke mindst Det Konservative Folkeparti har ambitioner, der rækker langt videre.

Det danske velfærdssamfund presses både udefra og indefra. Udefra presses vi af den internationale konkurrence, der til stadighed bliver hårdere og mere nærværende, og indefra presses vi af udviklingen i befolkningens alderssammensætning, hvorefter der bliver flere ældre og færre i den arbejdsdygtige alder. Dette dobbelte pres udfordrer, for nu at sige det mildt, vores forudseenhed og vores omstillings- og tilpassningsevne, simpelt hen fordi vores fremtidige velfærdsmuligheder er afhængige af vores evne til i tide at gennemføre nødvendige forandringer

og investeringer. Her tænker jeg ikke mindst på den hidtidige måde at finansiere vore velfærdsgoder på.

Der er tale om store udfordringer, som kræver mod, investeringsvilje og handlekraft i form af langsigtede beslutninger og prioriterede satsninger. Der er brug for store beslutninger til fremtidssikring af vores velfærdsmuligheder, og sådan som jeg ser det, skal de falde inden for tre hovedområder.

For det første er der behov for en målbevidst satsning på uddannelse, forskning og viden. Satsningen kræver både reformer og ekstra økonomiske ressourcer. Flere unge skal have en kompetencegivende uddannelse. Store reformer er i støbeskeen, og ambitionerne er høje. Allerede i næste uge vil alle partier blive indkaldt til forhandlinger om en ambitiøs universitetsreform. Senere vil der blive indkaldt til forhandlinger om en folkeskolereform, og på samme måde står vi over for en gymnasiereform og en reform af sektorforskningen.

Kl. 17.10

I det hele taget skal der satses markant på forskningsområdet i de kommende år. Vi har sat os det mål, at den samlede forskningsindsats i 2010 skal op på 3 pct. af bruttonationalproduktet. Det er en kæmpe udfordring, ikke mindst fordi vi fra den tidligere regering har arvet en faldende offentlig investeringsprofil, som skal rettes op, før vi kan lægge til. Det Konservative Folkeparti vil kæmpe hårdt for at gøre vort til, at målene nås.

For det andet er der behov for en målbevidst satsning på at opmuntre og nurse arbejds- og igangsætterlysten med henblik på at skabe vækst i virksomhederne og i den private sektor. Satsningen kræver mærkbare forbedringer i virksomhedernes konkurrencevilkår samt en langsigtet vækststrategi.

Den konservative økonomi- og erhvervsminister har taget markante initiativer. På det konkrete plan har regeringen således allerede gennemført en omfattende konkurrenceevnepakke bestående af 32 håndfaste initiativer, der forbedrer virksomhedernes vilkår med 0,5 mia. kr. Og igen: Finansieringen er ikke fundet ved skattestigninger og andre steder, men derimod ved omprioriteringer på statsbudgettet. Virkningen af den samlede pakke forventes at generere en effekt for erhvervslivet; der kan værdisættes til ca. 1,3 mia. kr.

Også på det strategiske og visionære plan har regeringen spillet ud. Det skete for nylig med